

סיפורו של אלוהים, הסיפור שלנו

שיעור 9 : הנפילה והחטא הקדמון

(בראשית ג', קכ"ק 385 - 421)

על ידי החטא, האדם העדיף את עצמו על אלוהים ועל ידי כך דחה אותו

1. המציאות של החטא :
 - א. היחס העמוק בין האדם לאלוהים חושף את הרשע והבגידה של החטא.
 - ב. החטא נראה בבירור דרך הגאולה בהיסטוריה.
 - ג. החטא הוא ניצול לרעה של החופש שאלוהים נתן לאדם.
2. התיאור של הנפילה משתמש בשפה פיגורטיבית אבל מאשר **מעשה שהתרחש בתחילת ההיסטוריה של בני האדם**.
3. אלוהים כרת **ברית** עם האדם בבריאה : קשר משפחתי קדוש עם ברכות וקללות, זכויות וחובות.
4. אדם וחווה נוצרו "במצב של **קדושה וצדק**":
 - א. הם חלקו את חייו האלוהיים של אלוהים
 - ב. הם היו חופשיים מסבל ומוות
 - ג. הם נהנו מהרמוניה בין גוף ונפש, ביניהם עצמם ועם הבריאה כולה.
5. הבריאה כולה היתה המקדש של אלוהים, גן העדן היה מקום קדוש ואדם היה הכוהן.
6. הציווי : "מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל".
7. החטא של השטן ומלאכיו הוא דחיה טוטאלית של אלוהים.
8. הכח של השטן להביא רוע לעולם הוא לא ללא גבול. אלוהים מתיר רוע בכדי שיוכל להוציא מכך טוב יותר.
9. הפיתוי של אדם וחווה על ידי הנחש החליש את האמון שלהם באלוהים והוביל אותם לאי ציות לציווי.
10. הגאווה היא התעלות של האדם על אלוהים. זה היה השורש של החטא של אדם : הוא רצה "להיות כמו אלוהים", אבל בלי אלוהים, לפני אלוהים ולא בהתאם עם אלוהים.
11. התוצאות של החטא של אדם וחווה :
 - א. הם איבדו את החיים האלוהיים - מוות רוחני
 - ב. הם התחילו לפחד מאלוהים, בוראם.
 - ג. דיסהרמוניה נכנסה ליחסים ביניהם ועם הבריאה והיכולת שלהם לשלוט ביכולות שלהם.
 - ד. הם נגועים בבורות, רשעות, יצר הרע, קשיים וסבל (כאב בלידה ועובדת פרך).
 - ה. הם נתונים לסבל ומוות.
 - ו. הם מגורשים מגן עדן.
12. החטא התפשט בעולם בגלל שצאצאיו של אדם ירשו טבע אנושי שנפל וכפוף לחטא. צאצאיו של אדם ירשו את החטא הקדמון, לא ביצעו אותו.
13. הטבע האנושי שנפל הוא פצוע, לא מושחת במהותו. הטבילה "שוטפת" את החטא הקדמון, מקנה את חייו העל-טבעיים של אלוהים ומתחילה לרפא את הפצעים של החטא הקדמון.
14. יצר הרע הוא פצע של החטא הקדמון שנשאר אפילו אחרי הטבילה. זהו שיבוש זמני של תשוקות האדם ולמרות שהוא אינו חטא בפני עצמו, הוא גורם לאדם לחטוא.
15. **מאבק רוחני** הוא בלתי נמנע. תחת החטא הקדמון אנחנו כלים לשלטון השטן. אחרי

קכ"ק 386, 387

קכ"ק 390

"[אלוהים] הזמין אותם להתייחדות אינטימית איתו והלביש אותם בחסד מפואר וצדק." (קכ"ק 54)
קכ"ק 357

קכ"ק 374 - 377

בר' ב 16 - 17

יש' יד 12 - 15
קכ"ק 391 - 393

רומ' ח 28, רומ' ה 20

בר' ג 1 - 11, רומ' ה 19
קכ"ק 397

בר' ג 5, קכ"ק 398

רומ' ג 23, קכ"ק 399
בר' ג 5 - 17, 19
קכ"ק 400

בר' ג 16 - 19
גלטי' ה 16, 17, 24,
אפס' ב 3

בר' ב 17, ג 19
בר' ג 23 - 24

בר' ד 8, ו 5, תה' יד 2 - 3,
תה' נא 5, קוה' ז 20,
יר' יז 9, קכ"ק 401

קכ"ק 405, פטי"ב א 3 - 4
יוח' ג 5, קור"א ו 11,
קכ"ק 1263 - 1264

גלטי' ה 16, 17, 24, אפס' ב 3

פטי"א ה 8, יוח"א ב 16,

<p>הטבילה ובעזרת חסד האלוהים, אנחנו חייבים להילחם נגד יצר הרע שלנו ונגד פיתויי העולם, הבשר והשטן.</p>	<p>ה 19, קכ"ק 405 - 409</p>
<p>16. שתי טעויות נפוצות: א. האדם יכול לחיות חיים מוסריים טובים עם הטבע האנושי שבו וללא עזרת אלוהים (פלאגיאניזם, יהדות רבנית). ב. החטא הקדמון משחית טוטאלית את הטבע האנושי ומשמיד את החופש של האדם. (פרוטסטנטיזם).</p>	<p>קכ"ק 406</p>
<p>17. אלוהים לא נטש את האדם לאחר נפילתו אלא הבטיח גואל. הנחש יובס על די "זרעה של האישה".</p>	<p>בר' ג 15, קכ"ק 410 - 412</p>
<p>18. ישוע הוא אדם השני. מרים היא חוה השניה. א. אי ציותו של אדם מתוקן על ידי ציותו של ישוע. ב. אדם נבחן בגן עדן, ישוע נבחן בגת שמנים. ג. חוה נוצרה מצלעו של אדם הישן. הכנסייה, כלתו של ישוע נוצרה מצלעו של ישוע "שישן" על הצלב. ד. אדם אכל מהעץ האסור, ישוע לקח מהעץ המר של הצלב.</p>	<p>קור"א טו 21 - 22, פיל' ב 8, רומ' ה 19 - 20, עבר' ב 14 - 15, לוק' כב 42 יוח' יט' 34</p>
<p>19. הקשר שבאי ציותה של חוה, הותר על ידי ציותה של מרים: מה שהבתולה חוה כבלה על ידי אי אמונתה, מרים שחררה על ידי אמונתה. (אירניוס הקדוש).</p>	<p>לוק' א 38, קכ"ק 494</p>
<p>20. תפילה במיסה בפסחא: "פגם שמת, חטא הכרחי של אדם, שהרוויח למענינו מושיע כה גדול".</p>	<p>רומ' ה 20, קכ"ק 412</p>

החטא הקדמון על רגל אחת

1. אלוהים יצר את האדם בצלמו ודמותו: לאדם וחוה היה חלק בחייו הפנימיים של אלוהים (חסד).
2. אדם וחוה היו חופשיים מהסבל והמוות.
3. החטא הוא ניצול לרעה של החופש האנושי מכיוון שהוא מעוות את היחסים של נועם בוראינו האוהב.
4. אלוהים נתן לאדם ציווי ואמר לו שהתוצאה של חוסר ציות הוא מוות.
5. אדם וחוה פותו על ידי הנחש ולא צייתו לאלוהים ולכן איבדו את המתנות הנפלאות שנתן להם.
6. התוצאות של החטא של אדם היו איבוד החסד של אלוהים, בורות, סבל, שלטון המוות ויצר הרע.
7. אלוהים הבטיח מושיע – ישוע המשיח – שיציל את האנושות ממצבה הנפול.
8. אנו לא ביצענו את החטא הקדמון אבל ירשנו אותו. הטבילה שוטפת את החטא הקדמון ומתחילה לרפא את הפצעים שיצר.

שאלות לדיון

1. אילו מהמתנות שקיבל אדם אתה/רואה כחשובה ביותר?
2. האם אתה/חושבת/שזה לא הוגן שנושלנו מהקדושה המקורית והצדק שאדם וחוה נהנו מהם?
3. האם אתה/יכולה/להסביר את ההבדל בין החטא הקדמון אצל אדם והחטא הקדמון אצלנו?
4. מהו יצר הרע? מה ההבדל בין יצר הרע לחטא?
5. איפה אני יכולה/לראות את תוצאות החטא הקדמון בחברה (או אולי אפילו בחיים שלי)?
6. באיזה דרך אלוהים מציע לנו את החסד המרפא?
7. איך אנחנו יכולים להפיק את המירב מהזדמנויות אלו?